

DIARI del Greg

LA GRAN DESFETA

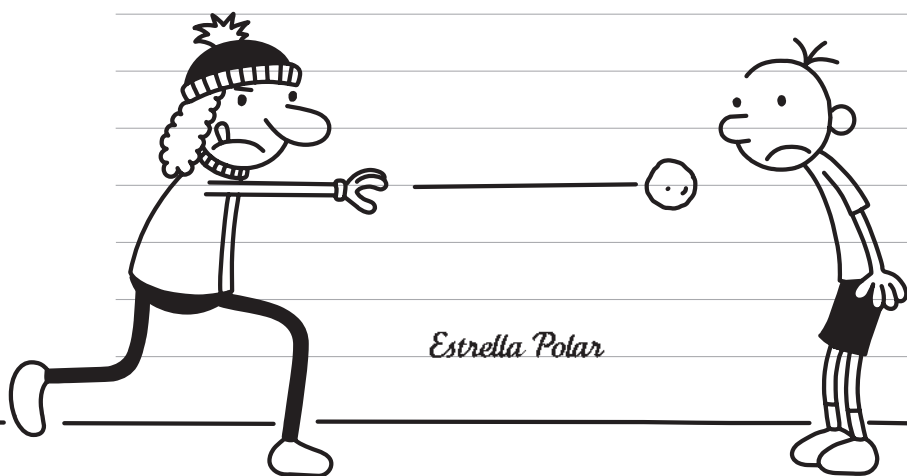
Jeff Kinney

Estrella Polar

DIARI del Greg

LA GRAN DESFETA

Jeff Kinney

Estrella Polar

Estrella Polar
Sèrie *Diari del Greg*

Títol original en anglès: *Diary of a Wimpy Kid: The Meltdown*

© del text i de les il·lustracions: 2018, Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, i el disseny de Greg Heffley™
són marques registrades de Wimpy Kid, Inc.

Tots els drets reservats.

Llibre dissenyat per Jeff Kinney
Coberta dissenyada per Chad W. Beckerman i Jeff Kinney

Primera edició en llengua anglesa: novembre del 2018
Harry N. Abrams, Inc, Nova York
Primera edició en català: novembre del 2018
(Tots els drets reservats en tots els països per Harry N. Abrams, Inc.)

© de la traducció: 2018, David Nel·lo
© d'aquesta edició: 2018, Edicions 62, S. A.

Estrella Polar
Av. Diagonal, 662-664
08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat

Fotocomposició: Toni Clapés
ISBN: 978-84-9137-667-5
Dipòsit legal: B. 21.812-2018
Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor
qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública
o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes
per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos
Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar
algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com;
91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

GENER

Dilluns

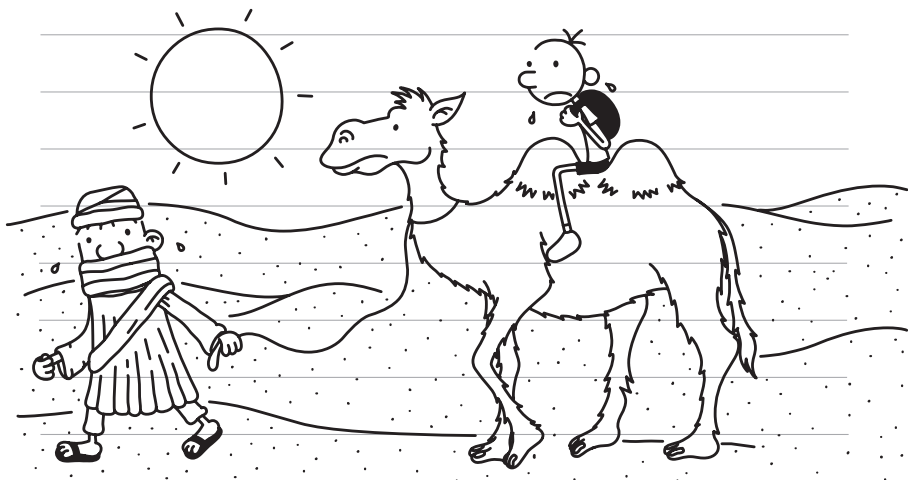
Tothom al barri ha sortit a fora perquè avui fa bo i brilla el sol. Bé, tothom menys JO. A mi em costa la idea de passar-m'ho bé amb una onada de calor en ple HIVERN.

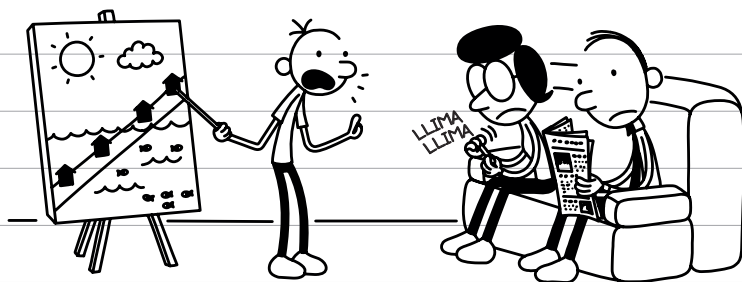
La gent parla de "temps boig", però a mi no em fa el pes. Potser sóc una mica antic, però jo diria que a l'hivern ha de fer fred i a l'ESTIU, calor.

He sentit a dir que tot el PLANETA s'escalfa, i que és culpa dels éssers humans. Però no em doneu les culpes a MI perquè jo ACABO d'arribar.

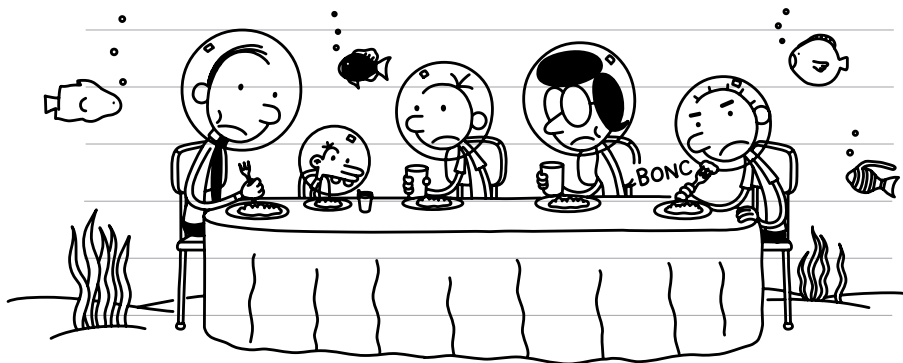
Si és veritat que el món s'escalfa, espero que no sigui massa DE PRESSA. A aquest ritme, AVIAT aniré a l'escola amb camell.

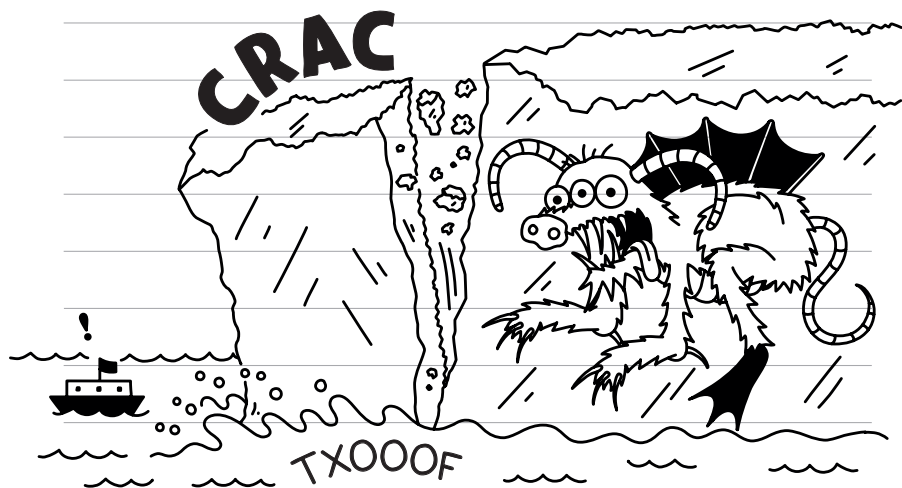
Diuen que són els casquets polars que es fonen i que el mar puja de nivell, per això he intentat convèncer els pares perquè comprin una casa al turó més alt d'aquí a la vora. Però sembla que no els faci ni fred ni calor.

Em posa nerviós que jo sigui l'únic de la família que es preocupa per aquesta qüestió. Perquè si no fem res, AVIAT pensarem que tant de bo haguéssim fet ALGUNA cosa.

I no és només això del nivell del mar el que em posa nerviós. Els casquets polars fa milions d'anys que existeixen, i potser a dins hi ha coses que seria preferible que s'hi QUEDESSIN.

Vaig veure una pel·li d'un home de les cavernes que es quedava congelat en el gel, i quan es fonia, milions d'anys més tard, encara era VIU. No sé si això pot passar en la vida real, però si HI HA homes de les cavernes pul·lulant pel món ara mateix, estic segur que el conserge de nit de l'escola n'és un.

Si NO trobem una solució per a aquest descontrol amb el clima, probablement algú de la MEVA generació ho solucionarà. Vet aquí per què sempre sóc amable amb els xavals LLESTOS: ells ens TRAURAN les castanyes del foc.

Sigui quina sigui la resposta, us asseguro que la cosa va de **TECNOLOGIA**.

La gent gran no para de dir que massa tecnologia és **DOLENTA** per als xavals, però jo crec que com més **MILLOR**.

De fet, així que em pugui pagar un d'aquells vàters high-tech que aprenen els teus hàbits, me'n penso comprar el model més car.

Hi ha gent que diu que un dia perdrem el control i que els robots s'apoderaran de **TOT**.

Doncs bé, si passa això, jo m'apuntaré al **SEU** bàndol.

En realitat, ja m'he estat PREPARANT. Per això faig la pilota a tots els electrodomèstics de casa.

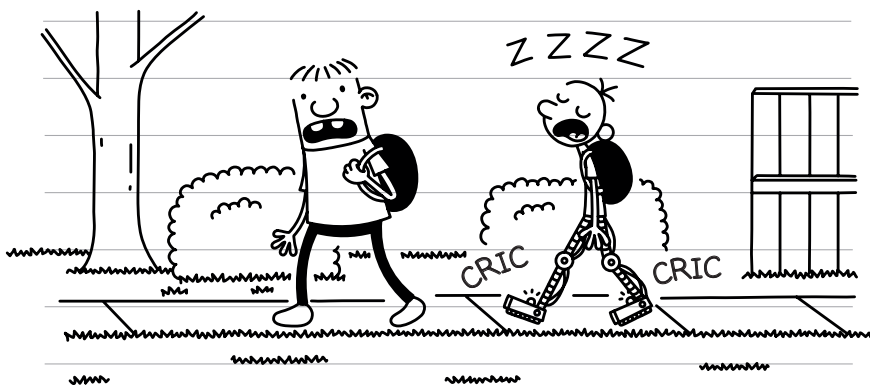

Així, quan esclati la guerra entre robots gegants i humans, en el futur, jo em penjaré medalles per haver-ho previst tot.

El meu germà Rodrick diu que, en el futur, la gent tindrà parts del cos robotitzades; tots serem CIBORGS.

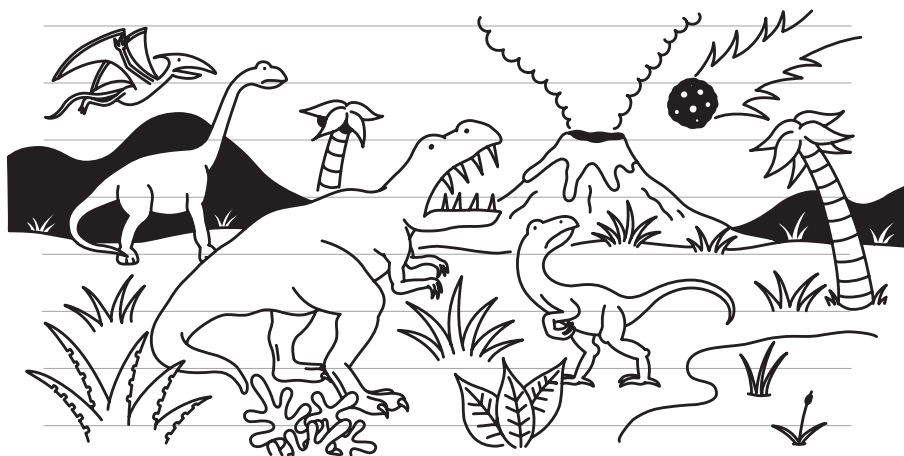
Bé, tant de bo no m'hagi d'esperar gaire, perquè un parell de cames de robot m'anirien la mar de bé; cada dia podria clapar mitja horeta més al matí.

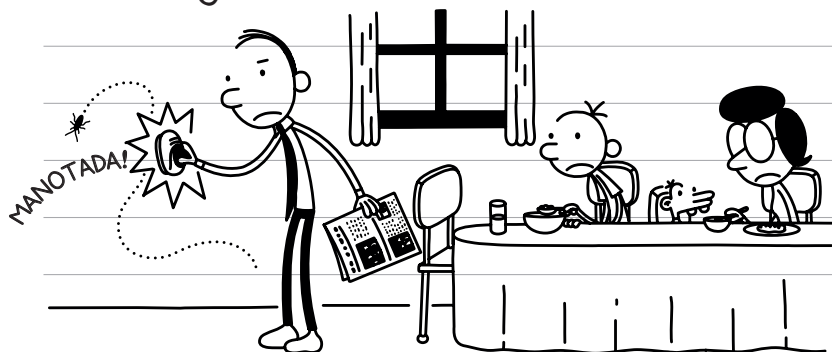
Però m'imagino que ningú no té ni idea del que passarà en el futur. I et pots tornar BOIG si t'hi caprigues gaire.

Fins i tot si solucionéssim tots els problemes que tenim ara mateix, de seguida n'arribarien de NOUS, i ELS hauríem de solucionar.

He llegit que això és el que va passar amb els DINOSAURES. Van ser els reis de la Terra durant dos-cents milions d'anys, i de cop va aparèixer un asteroide i se'ls va carregar.

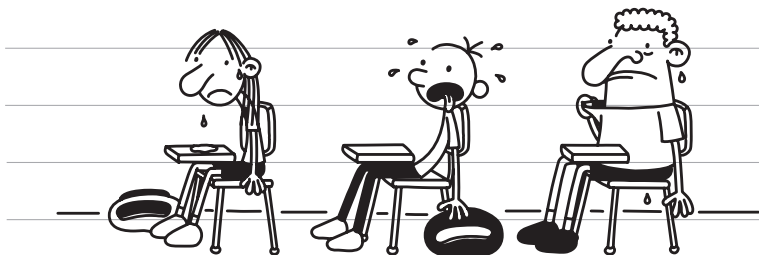
El que és flipant és que aleshores ja hi havia escarabats, i HAN sobreviscut. I probablement encara correran amunt i avall quan nosaltres ja hàgim desaparegut. A mi em fan un fàstic espantós. Però en alguna cosa deuen ser MOLT llestos.

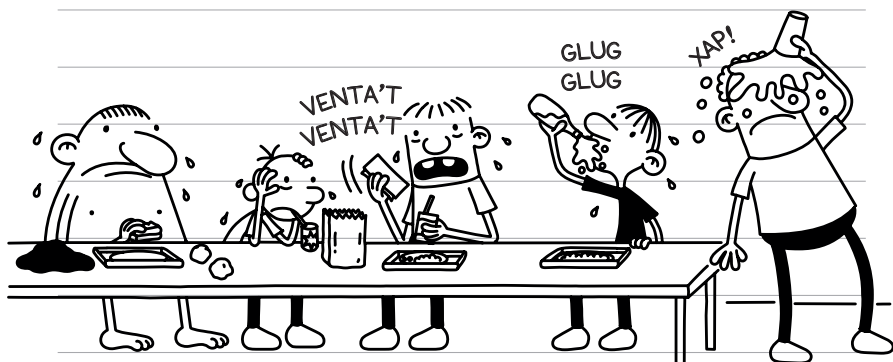
I ara que parlem de SUPERVIVÈNCIA...

Jo intento sobreviure a l'escola. I els últims dies la cosa no ha anat gens bé.

Tot i que a fora fa calor, el termòstat de l'escola es pensa que és HIVERN. Total, que la calefacció va al màxim, i això fa difícil concentrar-se a classe.

A la CAFETERIA encara és pitjor perquè no hi ha cap finestra per deixar entrar aire fresc.

La calor m'està fonent el cervell, i per això m'oblido d'entregar els deures. Avui en tenia de molt **IMPORTANTS** i també m'els he descuidat: era el meu treball de país per a la Mostra Internacional.

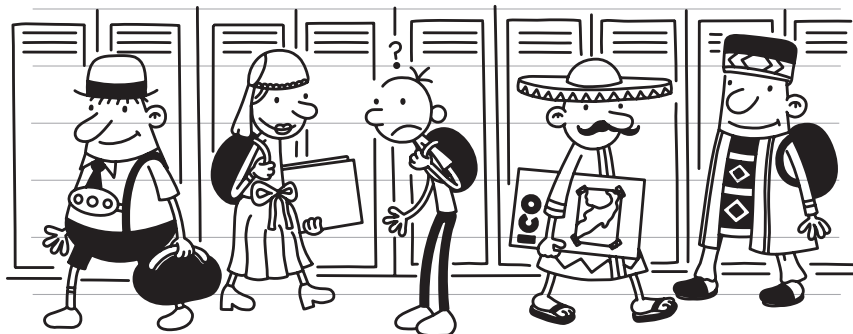
El novembre passat, tothom havia d'escollir un país i fer-ne un treball. Jo vaig elegir Itàlia, perquè **M'ENCANTEN** les pizzes.

Però resulta que molta gent va escollir Itàlia, i la nostra profe de socials va haver de decidir, per la cara, qui el podia fer. Al final va triar el Dennis Tracton, i no s'hi val perquè ell té intolerància a la lactosa i no pot menjar formatge.

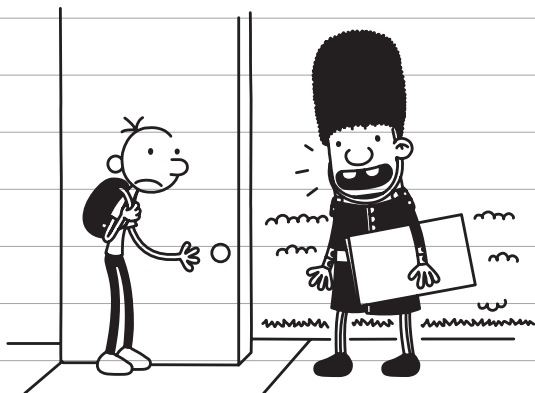

Total, que la profe em va donar Malta, i jo ni sabia que fos un país.

Però tot això passava al novembre, i jo m'havia oblidat del país fins AHIR. I l'única raó per la qual me'n vaig recordar va ser perquè quan vaig arribar a l'escola tothom anava vestit amb roba extravagant.

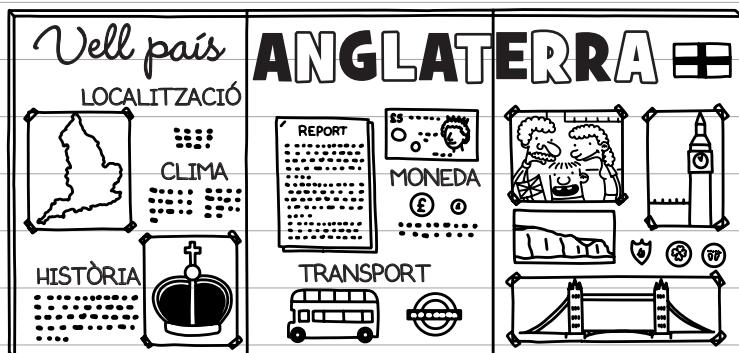

Probablement ja me n'hauria d'haver adonat, que era el dia de la Mostra Internacional, quan el meu amic Rowley va passar per casa, al matí, camí de l'escola. Però com que ell SEMPRE fa coses rares, no vaig fer cas.

Quan passaven llista, vaig donar una mirada al treball del Rowley per veure si hi havia gaire feina, i aleshores em va agafar el pànic.

El seu treball feia pinta d'haver-li costat MIL hores de feina, i era força evident que els seus pares l'havien ajudat a fer-lo. I, a més, el Rowley havia estat de SORT amb el país que li havia tocat fer, i això ho convertia en un treball molt més FÀCIL.

Vaig demanar al Rowley que s'enrotllés i que intercanviéssim els països, però ell és molt egoista i no va voler. Total, que no tenia ningú que m'ajudés i em quedaven molt poques hores per enllestir el treball des de ZERO. I no tenia ni idea d'ON podria obtenir un fullet de Malta.

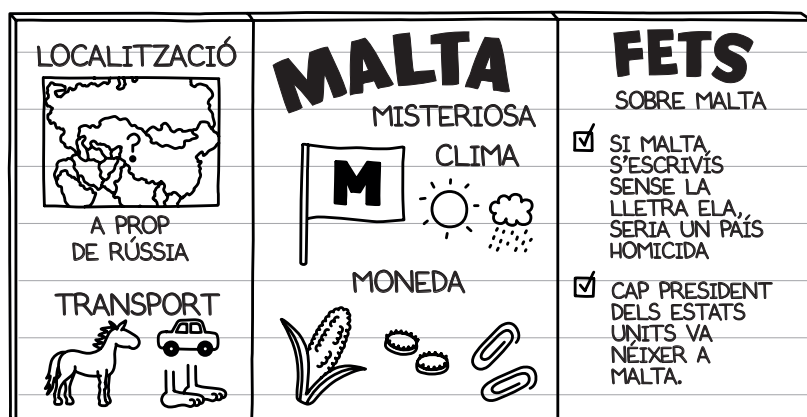
Llavors vaig recordar que tenia el treball mig començat a l'ARMARIET. L'havia encetat el dia després que ens el van proposar perquè volia anar al davant, un cop a la vida. Però quan vaig veure en quin ESTAT es trobava, em va caure l'ànima als peus.

Aquest treball suposava el 50% de la nota de socials, i per això la situació era desesperada. Vaig demanar ajuda als companys de CLASSE, però ALLÒ em va recordar que he d'aconseguir amics una mica més llestos.

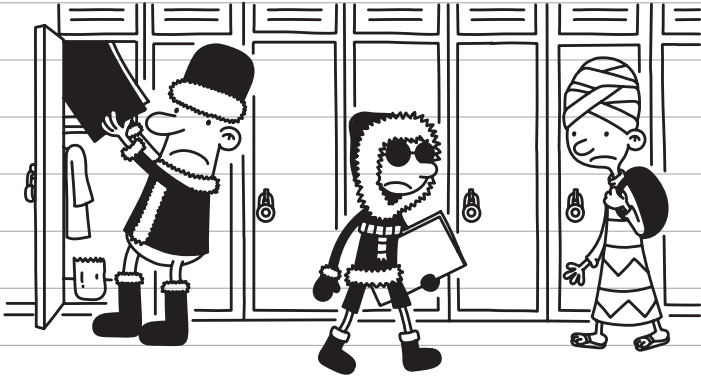
A l'hora del pati em vaig quedar a classe per avançar el treball. No tenia temps d'anar a la bíblia a fer consultes, per això vaig haver de fer servir la IMAGINACIÓ. Només estava força segur que Malta era a prop de Rússia, però no en sabia res MÉS.

Un cop vaig haver acabat el tríptic, vaig posar-me a treballar en ALTRES coses.

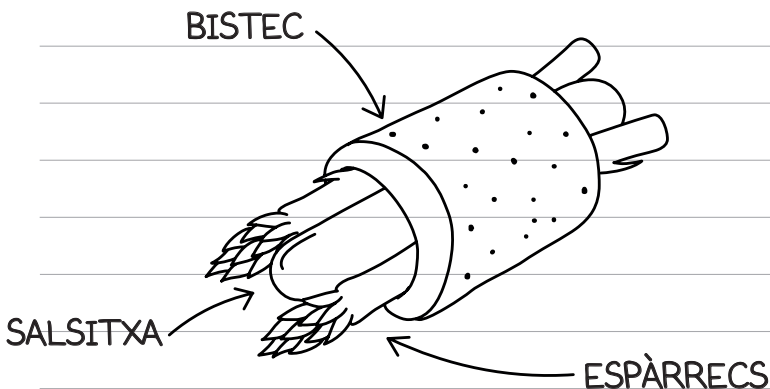
Se suposava que el dia de la Mostra Internacional haviem de dur "roba tradicional" del nostre país. Total, que camí del menjador, a l'hora de dinar, vaig anar a objectes perduts, al davant del despatx del director.

Dins de la caixa vaig trobar una mica de roba que no estava gens malament i em vaig fer un conjunt bastant convincent.

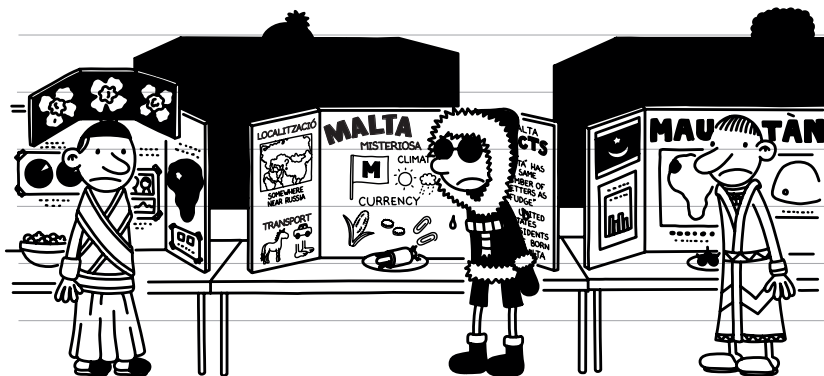

Tothom havia de dur MENJAR tradicional.

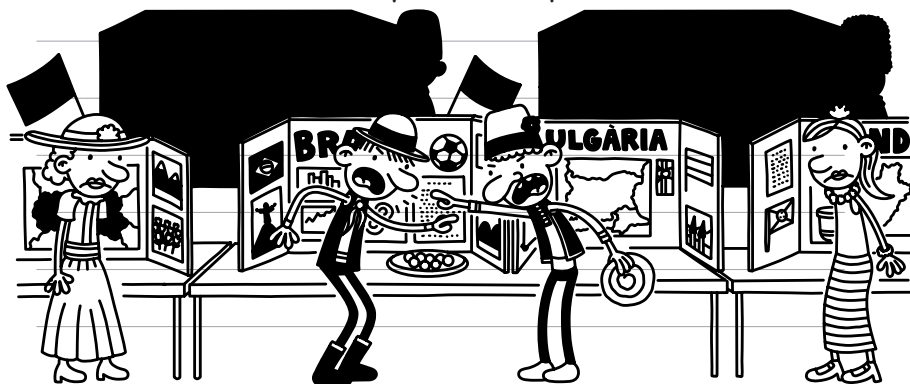
A l'hora de dinar, vaig comprar tot el que vaig poder pagar i ho vaig barrejar bé perquè semblés menjar d'un altre país.

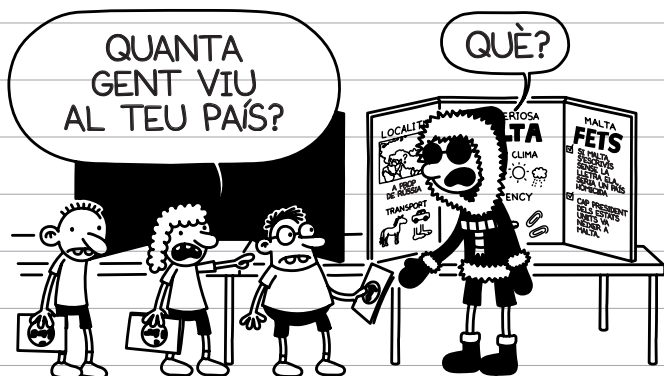
La Mostra Internacional era a l'última hora de classe, i quan vaig haver instal·lat al gimnàs tot el que tenia, vaig pensar que m'havia quedat bastant bé. Però tant de bo m'hagués tocat un país on portessin roba més fresca perquè, amb la calefacció al màxim, m'estava fregint.

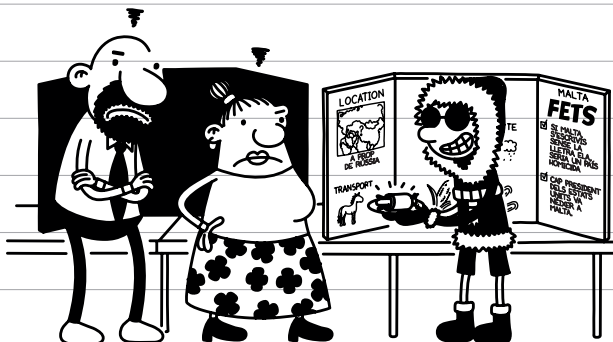
La calor també estava destrossant ALTRES xavals, i allò escalfava massa els ànims. El de Brasil i el de Bulgària es van barallar per l'espai d'exposició i va haver de venir un profe a separar-los.

Havien convidat els xavals de primària per veure els nostres projectes i fer preguntes. Jo, per si de cas, anava amunt i avall fent veure que només parlava maltès.

Després van començar a arribar els PARES. Per sort, els MEUS no podien venir perquè el pare estava treballant i la mare era a la universitat. Però els pares d'un xaval del meu curs SÓN de Malta, i allò va ser un cop de mala sort per a MI.

Jo estava convençut que ells em denunciarien a la profe i ja estava disposat a fugir cames ajudeu-me. Però aleshores va passar una cosa que em va salvar pels pèls.

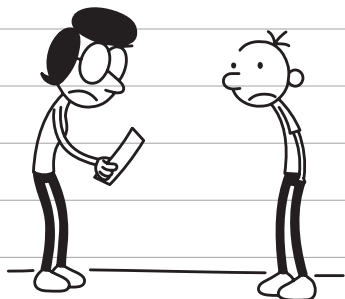
La baralla entre el de Brasil i el de Bulgària va revifar i va afectar els xavals dels països que comencen per "C" i per "D". I al cap de poc, tot el GIMNÀS es va convertir en un camp de batalla.

Per sort, va sonar el timbre del final de les classes i ningú va prendre gaire mal. Però tot això no em dóna gaires esperances per a la pau mundial.

Dimarts

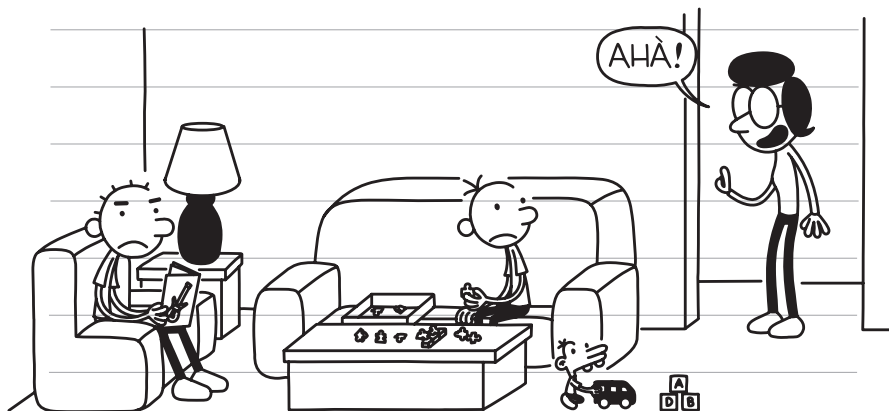
Em PENSAVA que me n'havia sortit, però ni de conya. La meva profe de socials va enviar una nota als pares dient que havia de REFER el treball de la Mostra Internacional.

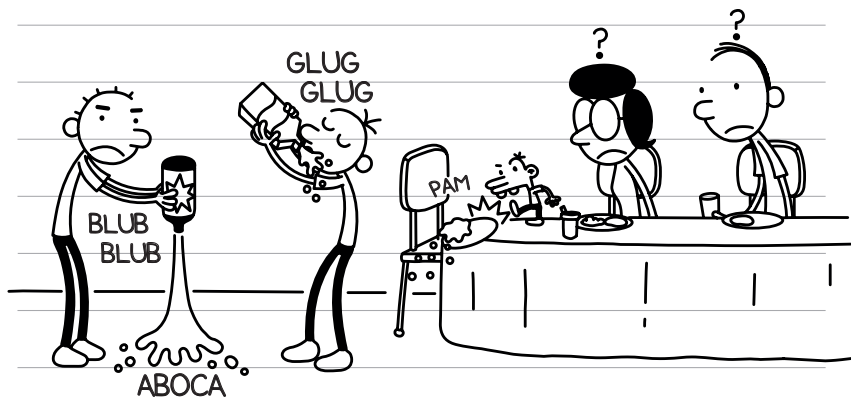
Total, que la mare ha decretat que no puc mirar la tele o jugar a cap videojoc fins que l'acabi. Crec que el podria tenir enllestit dissabte, però això tampoc compta. La mare ha decidit que el meu germà i jo hem de tenir "Caps de Setmana sense Pantalles".

La mare creu que tots els xavals estem enganxats al món digital, i que per això ens portem malament. Total, des que ha començat la nova campanya de no fer servir res electrònic dissabte i diumenge, hem de trobar altres maneres d'entretenir-nos.

El que fa caguerà és que quan ens portem bé, la mare diu que això **DEMOSTRA** que els Caps de Setmana sense Pantalles **FUNCIONEN**.

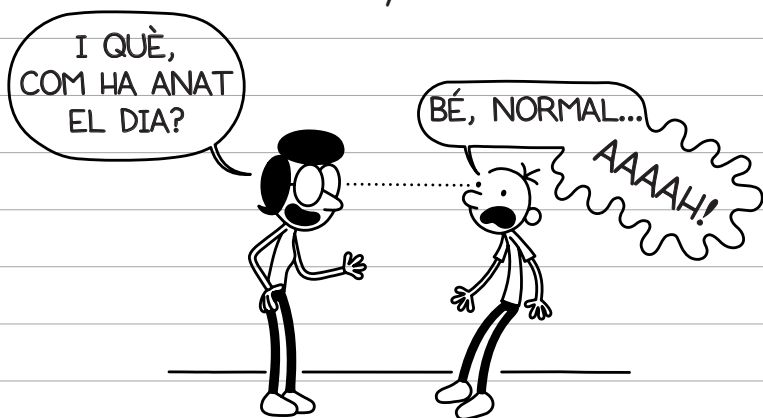

Per això, el Rodrick i jo hem decidit que val la pena portar-se una mica **MALAMENT** dissabte i diumenge, per demostrar-li que la seva campanya no funciona. I el **MANNY** s'hi apunta, m'imagino que per imitar els seus germans grans.

La mare diu que avui dia els xavals no saben relacionar-se perquè sempre estan mirant una pantalla. Total, que intenta millorar les nostres "aptituds socials".

Una cosa que vol la mare és que quan li parlo la miri directament als ulls. Ho puc fer una estona CURTETA, però al cap d'uns quants segons tot plegat se'm fa superestrany.

L'última novetat del programa de reeducació de la mare és que he d'encaixar la mà amb el pare. I això és raríssim per a TOTS DOS.

La mare vol que "obri els meus horitzons" i que faci més amics entre els xavals del veïnat. Però jo ja tinc el ROWLEY, i us juro que amb ell en tinc prou i de sobres.

Encara que hi ha un munt de xavals que viuen al meu carrer, no m'imagino sent amic de cap d'ells. Ja és ben bé com si hagués FET una excepció amb el Rowley, i amb els altres seria molt pitjor.

Casa nostra queda al mig de Surrey Street, i la casa del Rowley és més a l'altra punta. De vegades és un pal fins i tot anar-lo a veure, perquè he de passar davant de casa del FREGLEY. I nov de cada deu vegades, el Fregley és al porxo.

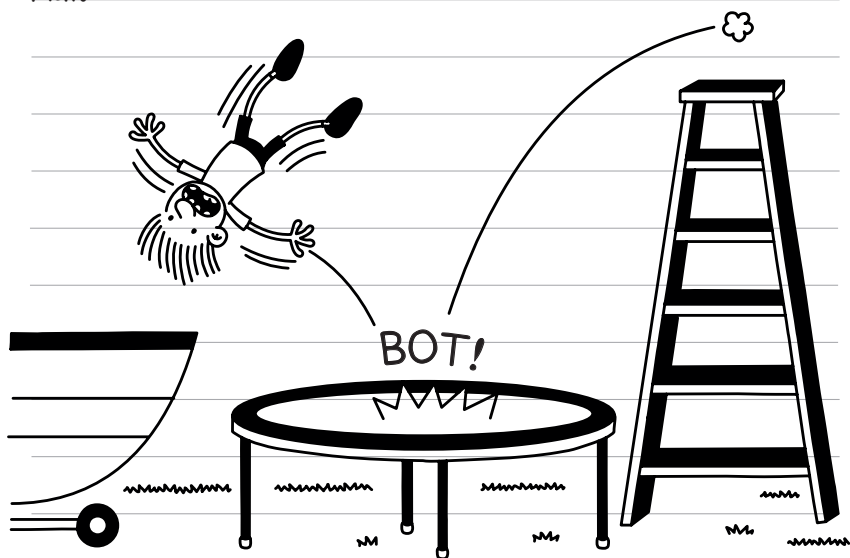

Davant de casa del Fregley viu el Jacob Hoff, però ell gairebé mai surt al carrer perquè els seus pares l'obliguen a estudiar clarinet. I a banda i banda del Jacob viuen l'Ernesto Gutiérrez i el Gabriel Johns, que van al meu curs.

L'Ernesto i el Gabriel no són mals nanos, però a TOTS DOS els put l'alè, semblen fets l'un per l'altre.

A dues portes de casa meva hi ha el David Marsh, que fa karate. És el millor amic del Joseph O'Rourke, que sempre fa moltes coses per prendre mal.

Al costat del Joseph viu el Mitchell Pickett, que a l'hivern es guanya una pasta venent boles de neu prefabricades. I fixeuvos en el que us dic: un dia aquest xaval es farà MILIONARI.

